

2006:22

Interpellation av Nina Ekelund (kd) om kultur- och fritidsutbudet för unga funktionshindrade i Stockholm

Dnr 326-1919/2006

Kultur- och fritidsutbudet för unga funktionshindrades i Stockholm

Med anledning av Barnombudsmannens (BO) nya rapport "Fritid för barn och unga med funktionshinder" så finns det all anledning att fråga sig hur det ser ut i Stockholm vad gäller kultur- och fritidsutbud för stadens unga funktionshindrade. BO konstaterar i rapporten att det finns brister i kultur- och fritidsverksamheter för barn- och ungdomar med funktionshinder. Dessa barn är inte heller delaktiga på lika villkor utan på grund av bristande tillgänglighet och bemötande utestängs de från olika aktiviteter. Enligt undersökningarna i rapporten verkar Stockholm ha dålig kontroll på hur barn och ungdomsverksamheten ser ut. I 72% av kommunerna visar enkäten att det saknas samverkan mellan landsting och kommun och finns inte denna samverkan är det svårt erbjuda barn och ungdomar en meningsfull fritid. Därför är det intressant att se Stockholms och landstingets samarbete ser ut på detta område.

Vuxna hörselskadade har idag problem att få textning teater. För hörselskadade barn är det viktigt att hörseltekniken fungerar eller för döva barn att det finns tolk. Av egen erfarenhet vet jag att det är otroligt knöligt att ordna tolk till barnteater. Brist på tolkar och en oförstående attityd när man bokar biljetter (då man förklarar att man behöver en tolk med sig) gör att man faktiskt drar sig för att boka biljetter. Vi har under året fått veta att det finns stadsdelsnämnder som nekar unga funktionshindrade färdtjänst till fritidsaktiviteterna ex skjuts till simhallen. Riktad information till unga funktionshindrade om vilket aktivitetsutbud som finns saknar jag också.

Stadsdelsgränserna kan vara ett hinder. Det är svårt att ordna ett bra utbud inom en stadsdelsgräns därför är samordningen mellan stadsdelsnämnderna av kultur- och fritidsaktiviteter är grundläggande för att det ska fungera. Det är lättare att ordna bra aktiviteter om det finns många barn. Min erfarenhet då jag

har pratat med föräldrar som har funktionshindrade barn är avsaknaden av ett brett utbud om det överhuvudtaget finns något. Föräldrar får använda mycket energi till att leta och försöka samordna sig med andra. Staden borde därför centralt hantera unga funktionshindrades kultur- och fritidsutbud.

Med anledning av ovanstående vill jag därför fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Har Stockholm riktade kultur- och fritidsaktiviteter till funktionshindrade barn i Stockholm?
2. Har aktiviteterna för funktionshindrade barn ökat eller minskat enligt borgarrådets uppfattning?
3. På vilket sätt samordnar stadsdelsförvaltningarna det gemensamma kultur- och fritidsutbudet mellan förvaltningar?
4. Finns det någon grupp av funktionshindrade som ramlar utanför och inte får del av kultur- och fritidsutbudet?
5. Får alla funktionshindrade barn i Stockholm färdtjänst till sina kultur- eller fritidsaktivitet?
6. Hur ser samverkan, vad gäller fritidsutbudet ut, mellan staden och landstingets barn- och ungdomshabilitering ut?

Stockholm den 24 april 2006

Nina Ekelund